



СНІСАР

Володимир Васильович

*Випускник
автомобільного факультету
(1979)*

Ветеран праці, Ветеран-герой Чорнобиля,
Ветеран війни (полковник запасу
Міністерства оборони)

Арбітр Державної національної служби
посередництва і примирення з трудових
конфліктів при Президентіві України

Народився 15 вересня 1951р. у с. Привільно-му Солонянського району Дніпропетровської області. На базі восьми класів десятирічної сільської школи вступив у Дніпропетровський автотранспортний технікум, де брав активну участь у переписі населення м. Дніпропетровська (1970), займався спортом, отримав спортивні розряди, серед яких кандидат у майстри спорту СРСР.

Покинувши Малу Батьківщину, Володимир Васильович починає будувати самостійне життя — без матері й батька, рідних полів та лісів, що часто нашіптували та пророкували мрійливому парубку велике майбутнє. Саме у цей час відбувається формування юнака як впевненої та самодостатньої особистості, вольовими зусиллями загартовується характер.

У 1971 р., після закінчення технікуму, працював на посаді диспетчера пасажирського автопідприємства. Згодом був призваний до лав Збройних сил СРСР. У 1973 р. В. В. Снісар брав участь у збиранні мільйонного врожаю, піднятті цілинних земель Ставропілля та Казахстану.

У 1975 р. вступив до Харківського автомобільно-дорожнього інституту на автомобільний факультет за спеціальністю «Автомобілі та автомобільне господарство». Після закінчення у 1979 р. інституту обіймав посади водія, майстра, інженера, начальника відділу, заступника директора, головного інженера підприємства, облдержадміністрації, міської ради. В. В. Снісар активно впроваджував у Дніпропетровській області інноваційні технології, нові види раціоналізації, форми оплати праці, комплексну систему якості й ефективності використання ресурсів. Здійснював міжнародні перевезення пасажирів і вантажів. Працюючи у республіканському промисловому об'єднанні «Укрруд» Міністерства чорної металургії УРСР, вивів на високий рівень промислового виробництва підприємства, які неодноразово посідали призиви місця із безпеки руху СРСР. Виконував доручення МЧМ СРСР на Нижньо-Тагільському гірничо-видобувному комбінаті. Співпрацював із японською машинобудівною компанією «Каміцу» та Білоруським автомобільним заводом.

У 1986 р. воєнкоматом Дніпропетровщини В. В. Снісар одним із перших був призваний на

ліквідацію аварії на ЧАЕС. Він жертвовно та самовіддано працював безпосередньо на об'єктах ЧАЕС. Результати такого сміливого, проте надзвичайно небезпечного вчинку довго не забарились — різке погіршення здоров'я, а далі втрата роботи, велика загроза сімейного благополуччя... Все руйнувалося на його очах. Та ще зі студентських років він оптимістично дивився на світ і, здавалось би, у абсолютно безвихідній ситуації знайшов джерело свого порятунку. Ним стали ще зовсім маленькі та ні в чому не винні діти. Саме у них Володимир Васильович бачив сенс свого життя і був готовий до нещадної та жорстокої боротьби із ненажерливою хворобою.

Володимир Васильович брав участь у розробці проекту закону «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», який було прийнято у 1991 р. Сьогодні він також є учасником чорнобильського руху. Під час роботи в інспекції праці Міністерства праці та соціальної політики у Дніпропетровській області, а також будучи головою арбітражу Національної служби посередництва і примирення при Президентіві України та членом Урядової комісії із вирішення питань заборгованості зарплати, В. В. Снісар при розгляді колективних трудових суперечок повернув усім працівникам, у тому числі шахтарям холдингових компаній «Павлоградвугілля» та «Добропіллявугілля», не один мільйон гривень заборгованості зарплати.

Має 57 нагород. Удостоєний відзнаками голови Дніпропетровської ОДА «За розвиток регіону»; почесними нагородами «Гуманність і милосердя», «За мужність», «За заслуги» від президентів Всеукраїнських громадських організацій «Союз Чорнобиль»; нагороджений Орденом Святого рівноапостольного князя Володимира від митрополита Київського і всієї України Блаженнішого Володимира. Також нагороджений знаком народної пошани — орденом «Герой Чорнобиля», знаком «Учасник ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС» і низкою державних нагород, зокрема медалями Жукова, «За отличие в воинской службе» I ст, «Захиснику вітчизни» тощо. Нині В. В. Снісар — голова облвиконкому Дніпропетровської ОГО «Союз ветеранів ліквідації Чорнобильської катастрофи».